

Exploring the Torah's Chronological Integrity - class # 7

Before or After we left Egypt -

When was the commandment to eat matza given?

tSource sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Introduction

Our title sounds like a simple question, as everyone knows it was given before we left Egypt, as it is written in 'Parshat ha'Chodesh' - see Shmot 12:15-20 - which was given TWO WEEKS BEFORE we left Egypt.

The problem is that even though the commandment may have been given to Moshe before we left Egypt, Moshe Rabeinu only relays this commandment to Bnei Yisrael the day AFTER we leave Egypt - as recorded in Shmot 13:3-8.

So what's going on?

Also, if indeed eating matza is supposed to remind us that we left Egypt 'in a rush' - why would God give this command BEFORE we were 'rushed out'?

Finally, even though later in the Torah we find the commandment to eat matza for SEVEN days (at least seven times) - ask any Rabbi, and he'll tell you that we are only obligated to eat matza the first night!

It may sound confusing, but it's definitely some 'food for thought'!

So let's begin with Parshat ha'Chodesh- Shmot chapter 12

I. The original commandment(s) to eat Matza

- a. with the zevach Pesach -

-b. for 'seven days' every year in the spring

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר. 1 And the LORD spoke unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying:

ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֵאשׁוֹן חֳדָשִׁים: רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם, לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה. 2 'This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you.

ג דַּבְּרוּ, אֶל-כָּל-עֵדֹת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, בַּעֲשֹׂר, לְחֹדֶשׁ הַזֶּה: וַיִּקְחוּ לָהֶם, אִישׁ שְׂהַ לְבֵית-אָבִתּוֹ--שְׂהַ לְבַיִת. 3 Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household;

ד וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת, מִהָיֹת מִשְׂהַ--וַיִּלְקַח הוּא וְשִׁכְנֹוֹ הַקָּרֹב אֶל-בֵּיתוֹ, בְּמִכְסֵׁת נַפְשׁוֹ: אִישׁ לְפִי אֲכָלוֹ, תִּכְסּוּ עַל-הַשְּׂהַ. 4 and if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of the souls; according to every man's eating ye shall make your count for the lamb.

- ה שֶׁה תַּמִּים זָכָר בֶּן-שָׁנָה, יִהְיֶה לָכֶם; מִן-הַכֹּבָשִׁים
וּמִן-הָעִזִּים, תִּקְחוּ.
- 5 Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the goats;
- ו וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת, עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַזֶּה; וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ, כָּל קְהַל עֲדַת-יִשְׂרָאֵל--בֵּין
הָעֲרֵבִים.
- 6 and ye shall keep it unto the fourteenth day of the same month; and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it at dusk.
- ז וְלָקַחוּ, מִן-הַדָּם, וְנָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, וְעַל-
הַמְּשָׁקוֹף--עַל, הַבַּתִּים, אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתוֹ, בָּהֶם.
- 7 And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses wherein they shall eat it.
- ח וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר, בַּלַּיְלָה הַזֶּה: צְלִי-אֵשׁ
וּמִצּוֹת, עַל-מֵרְרִים יֹאכְלֶהוּ.
- 8 And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall eat it.
- ט אַל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא, וּבָשָׂל מְבֻשָּׁל בַּמַּיִם: כִּי
אִם-צְלִי-אֵשׁ, רֹאשׁוֹ עַל-כַּרְעָיו וְעַל-קַרְבּוֹ.
- 9 Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire; its head with its legs and with the inwards thereof.
- י וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ, עַד-בֹּקֶר; וְהִנְתֵּר מִמֶּנּוּ עַד-
בֹּקֶר, בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ.
- 10 And ye shall let nothing of it remain until the morning; but that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
- יא וְכָכָה, תֹּאכְלוּ אֹתוֹ--מְתַנִּיכֶם חֲגָרִים, נַעֲלִיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם וּמְקַלְכֶם בְּיַדְכֶם; וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפֹזוֹן,
פָּסַח הוּא לַיהוָה.
- 11 And thus shall ye eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye shall eat it in haste--it is the LORD'S passover.
- יב וְעָבַרְתִּי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם, בַּלַּיְלָה הַזֶּה, וְהִכִּיתִי כָל-
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה; וּבְכָל-אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם אֲעֹשֶׂה שְׁפָטִים, אֲנִי יְהוָה.
- 12 For I will go through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the LORD.
- יג וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת, עַל הַבַּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם
שָׁם, וְרָאִיתִי אֶת-הַדָּם, וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם; וְלֹא-יִהְיֶה
בְּכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית, בְּהִכַּתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 13 And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are, and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.
- יד וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן, וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג
לַיהוָה: לְדֹרֹתֵיכֶם, חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּגֶהוּ.
- 14 And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the LORD; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for ever.
- טו שִׁבְעַת יָמִים, מִצּוֹת תֹּאכְלוּ--אֵד בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן,
תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבַּתֵּיכֶם:
- 15 Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.
- טז כִּי כָל-אֹכֵל חֶמֶץ, וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל--
מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן, עַד-יוֹם הַשְּׁבִיעִי.
- 16 And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation;
- טז וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי,

מְקָרָא-קִדְשׁ יִהְיֶה לָכֶם : כָּל-מְלֶאכֶה, לֹא-יַעֲשֶׂה
בָּהֶם--אֲדָ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל-נֶפֶשׁ, הוּא לְבַדּוֹ יַעֲשֶׂה
לָכֶם.

no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.

**יז וּשְׁמֵרְתֶם, אֶת-הַמִּצּוֹת, כִּי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה,
הוֹצֵאתִי אֶת-צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם;
וּשְׁמֵרְתֶם אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה, לְדֹרֹתֵיכֶם--חֻקַּת עוֹלָם.**

17 And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

**יח בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶרְבַּעַ עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ,
בְּעֶרֶב, תֹּאכְלוּ, מִצַּת :**
עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים, לַחֹדֶשׁ--בְּעֶרֶב.

18 In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

**יט שִׁבְעַת יָמִים--שָׂאֵר, לֹא יִמָּצֵא בְּבֵתֵיכֶם : כִּי כָל-
אֹכֵל מִחֻמְצָת, וְנֹכְרֵתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מַעֲדַת יִשְׂרָאֵל-
-בְּגֵר, וּבְאִזְרַח הָאֶרֶץ.**

19 Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eateth that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.

**כ כָּל-מִחֻמְצָת, לֹא תֹאכְלוּ; בְּכֹל, מוֹשְׁבֵתֵיכֶם,
תֹּאכְלוּ, מִצּוֹת. {פ}**

20 Ye shall eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread.' {P}

**כא וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל,
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם : מִשְׁכּוֹ, וּקְחוּ לָכֶם צֹאן
לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם--וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח.**

21 Then Moses called for all the elders of Israel, and said unto them: 'Draw out, and take you lambs according to your families, and kill the passover lamb.

**כב וְלִקְחֶתֶם אֲגֻדַּת אֲזוֹב, וְטִבַּלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר-בַּסֹּף,
וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמַּשְׁקוּף וְאֶל-שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת, מִן-הַדָּם אֲשֶׁר
בַּסֹּף; וְאַתֶּם, לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ--עַד-בֹּקֶר.**

22 And ye shall take a bunch of hyssop, and dip it in the blood that is in the basin, and strike the lintel and the two side-posts with the blood that is in the basin; and none of you shall go out of the door of his house until the morning.

**כג וְעָבַר יְהוָה, לִנְגֹף אֶת-מִצְרַיִם, וְרָאָה אֶת-הַדָּם
עַל-הַמַּשְׁקוּף, וְעַל שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת; וַיִּפְסַח יְהוָה, עַל-
הַפֶּתַח, וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית, לָבֹא אֶל-בְּתֵיכֶם לִנְגֹף.**

23 For the LORD will pass through to smite the Egyptians; and when He seeth the blood upon the lintel, and on the two side-posts, the LORD will pass over the door, and will not suffer the destroyer to come in unto your houses to smite you.

**כד וּשְׁמֵרְתֶם, אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, לְחֻק-לָדָד וּלְבִנְיָדָד, עַד-
עוֹלָם.**

24 And ye shall observe this thing for an ordinance to thee and to thy sons for ever.

**כה וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם--
בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר; וּשְׁמֵרְתֶם, אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת.**

25 And it shall come to pass, when ye be come to the land which the LORD will give you, according as He hath promised, that ye shall keep this service.

כו וְהָיָה, כִּי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם : מָה הָעֲבֹדָה

26 And it shall come to pass, when your children shall say unto you: What mean ye by this service?

הזאת, לכם.

כֹּז וְאָמַרְתֶּם זָבַח-פֶּסַח הוּא לַיהוָה, אֲשֶׁר פָּסַח עַל-בְּתֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, בְּנִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם, וְאֶת-בְּתֵינוּ הִצִּיל; וַיִּקַּד הָעָם, וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

27 that ye shall say: It is the sacrifice of the LORD'S passover, for that He passed over the houses of the children of Israel in Egypt, when He smote the Egyptians, and delivered our houses.' And the people bowed the head and worshipped.

כח וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ, בְנֵי יִשְׂרָאֵל: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, כִּן עָשׂוּ. {ס}

28 And the children of Israel went and did so; as the LORD had commanded Moses and Aaron, so did they. {S}

כט וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה, וַיַּהַרְגֵם יְהוָה הַכֹּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסֵּאוֹ, עַד בְּכוֹר הַשֶּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר; וְכֹל, בְּכוֹר בְּהֵמָה.

29 And it came to pass at midnight, that the LORD smote all the firstborn in the land of Egypt, from the first-born of Pharaoh that sat on his throne unto the first-born of the captive that was in the dungeon; and all the first-born of cattle.

II. The Biblical obligation to tell the story / Shmot 13:8

13:3. And Moshe commanded the people - **Remember this day** that you left Egypt, for God has taken you out with an outstretched hand, and **don't eat chametz**.

4-5. Today you are leaving in the spring... when you come to the Land... do this service in this month.

6. **For seven days you shall eat Matza**, and on the seventh day make a holiday for God.

7. **Matzot shall be eaten for seven days**, and no chametz or leaven shall be seen in all your borders.

8. And you shall tell your son on **that day, saying: for the sake of THIS, God did for me** [?], when I went out from Egypt.

שמות פרק יג

ג- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם, זְכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאֶתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים, כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה; וְלֹא יֵאָכֵל חֻמֶץ.

ד הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים, בַּחֲדָשׁ, הָאֲבִיב. ה וְהָיָה כִּי-יִבְיֵאֵךְ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי...; וְעַבַדְתָּ אֶת-הָעֶבֶדָה הַזֹּאת, בַּחֲדָשׁ הַזֶּה.

ו שִׁבְעַת יָמִים, תֹּאכַל מַצּוֹת; וּבַיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי, חַג, לַיהוָה. ז מַצּוֹת יֵאָכֵל, אֶת, שִׁבְעַת הַיָּמִים; וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ חֻמֶץ, וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר--בְּכָל-גְּבֻלְךָ.

ח וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ, בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי, בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.

B. How to understand "בעבור זה" -What do we explain to our children Why did Hashem take me out?; or Why am I eating matza?

רש"י שמות פרק יג פסוק ה

(ח) בעבור זה - בעבור שאקיים מצותיו, כגון פסח מצה ומרור הללו:

Rashi: God took me out SO THAT I would keep His Commandments...

אבן עזרא שמות (הפירוש הארוך) (ח) בעבור זה אמר רבי מרינוס, פ"י בעבור זה, היה ראוי להיותו הפוך: - זה בעבור שעשה ה' לי. - והביא רבים כמוהו לדעתו.

ולפי דעתי, אין אחד מהם נכון,

כי איך נהפוך דברי אלהים חיים. וטעם הפסוק הפך מחשבתו, כי אין אנו אוכלים מצות בעבור זה,

רק פ"י בעבור זה, בעבור זאת העבודה - שהוא אכילת המצה ולא יאכל חמץ שהוא תחלת המצוות שצוה לנו השם -

- עשה לנו השם אותות עד שהוציאנו ממצרים.

והטעם לא הוציאנו ממצרים רק לעבדו, ... וכתוב אשר הוצאתי

אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים (במד' טו, מא):

Ibn Ezra: Rebbi Merinas explains – the verse should be read backwards "zeh ba'avur", This [matza that we eat] is because God did miracles for me... But in my opinion... "ba'avur zeh" implies For the sake of this service – which is eating matza and not eating chametz, which are the first mitzvot that God commanded us – God did these miracles...: The reason – for God only took us out of Egypt in order that we would serve Him...

C. The Mishna in Tractate Pesachim, chapter 10

משנה ד מזגו לו כוס שני וכאן הבן שואל אביו...

ולפי דעתו של בן אביו מלמדו - מתחיל בגנות ומסיים בשבח -
ודורש מארמי אובד אבי - עד שיגמור כל הפרשה כולה:

משנה ה רבן גמליאל היה אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ... בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר (שמות יג) והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים לפיכך...

D. Moshe Rabeinu's speech in fortieth year /Devarim 6:20-25

20 When your son should ask you in time to come, saying: 'What is the meaning of the

כ פִּי-שְׁאֵלָה בְּנֶךָ מִיָּמֶר, לֵאמֹר: מָה הָעֵדוּת,

testimonies, statutes, and ordinances which Hashem has commanded you? **21** then you shall say to your son: 'We were once slaves to Pharaoh in Egypt, & God took us out with a mighty hand. **22** And Hashem showed signs and great wonders upon Egypt, upon Pharaoh, and upon all his house, before our eyes. **23** And He brought us out from there, **IN ORDER THAT** He might bring us in, to give us the Land which He swore unto our fathers. **24** And Hashem commanded us to do all these statutes, to fear the LORD our God, for our good always, that He might preserve us alive, as it is at this day. **25** And it shall be righteousness...

וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֶתְכֶם.
 כֹּא וְאָמַרְתָּ לְבִנְךָ, עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם; וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם, בְּיַד חֲזָקָה. כִּב וַיִּתֶּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם, בְּפַרְעֹה וּבְכָל-בֵּיתוֹ-- לְעֵינֵינוּ. כֹּג וְאוֹתָנוּ, הוֹצִיא מִשָּׁם-- לְמַעַן הָבִיא אֶתְנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם. כֹּד וַיֹּצִיֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַחֲקִים הָאֵלֶּה, לִירְאָה, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ-- לְטוֹב לָנוּ כָּל-הַיָּמִים, לְחַיֵּתָנוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה. כֹּה וַיִּדְקָה, תְּהִיָה-לָנוּ: כִּי-נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת, לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ-- כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ.

E. Brit Bein ha'Btarim The Covenant of the Parts / Breishit 15
The need for 'slavery & redemption' to become God's Nation
[A 'collective memory' that will affect our national behavior]

ז וַיֹּאמֶר, אֱלֹיו: אֲנִי יְהוָה, אֲשֶׁר הוֹצִיאֲתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים-- לְתֵת לְךָ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת, לְרִשְׁתָּהּ. ח וַיֹּאמֶר: אֲדַנִּי יְהוָה, בַּמָּה אֲדַע כִּי אִירְשָׁנָה.

ט וַיֹּאמֶר אֵלָיו, קַח לִי עֶגְלָה מִשְׁלֶשֶׁת...

יג וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תֵּדַע כִּי-גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעַבְדוּם, וְעָנּוּ אֹתָם-- אַרְבַּע מֵאוֹת, שָׁנָה. יד וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ, דָּן אֲנִי; וְאַחֲרֵי-כֵן יֵצְאוּ, בְּרִכְשׁ גָּדוֹל. טו וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל-אַבְרָהָם, בְּשָׁלוֹם: טז וְדוֹר רְבִיעִי, יָשׁוּבוּ הֵנָּה: כִּי לֹא-שָׁלֵם עוֹן הָאָמְרִי, עַד-הֵנָּה.

יח בַּיּוֹם הַהוּא, כָּרַת יְהוָה אֶת-אַבְרָם-- בְּרִית לֵאמֹר: לְזַרְעֲךָ, נִתְּתִי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת, מִנְּהַר מִצְרַיִם, עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פְּרָת

F. God's commandment in Shmot 6:2-9 [Va'era]

- ב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אֲנִי ה' : ג וְאָרָא אֶל-
אֲבֹרָהֶם .. ה וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נִבְאֵקֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם
מֵעַבְדִּים אַתֶּם וְאֶזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי : ו לֵכֵן אָמַר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל : אֲנִי ה'
• וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם . / וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֹתֶם
• וְגֵאלְתִּי אֶתְכֶם בְּזְרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים :
• וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהֵייתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיְדַעְתֶּם כִּי אֲנִי ...
• וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ... וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִורְשָׁה **אֲנִי ה'** :
ט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן - אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקִּצֵּר רוּחַ וּמֵעַבְדָּה קָשָׁה :

G. What was so bad about Egyptian culture- Vayikra 18

- א וַיְדַבֵּר ה', אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר . ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם : אֲנִי,
ה' אֱלֹהֵיכֶם . ג **כַּמַּעֲשֵׂה אָרֶץ-מִצְרַיִם** אֲשֶׁר יֹשְׁבֹתֶם-בָּהּ, לֹא תַעֲשׂוּ; וְכַמַּעֲשֵׂה
אָרֶץ-כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה, לֹא תַעֲשׂוּ...
Followed by the "arayat" - forbidden relationship [incest...]
In 18:6-23, then summarized:

כד אֶל-תִּטְמְאוּ, בְּכָל-אֵלֶּה : כִּי בְּכָל-אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר-אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם

The parallel source from Yechezkel chapter 20

- א וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית, בַּחֲמִשִּׁי
בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ, בָּאוּ אַנְשֵׁים מִזְקְנֵי
יִשְׂרָאֵל, לְדַרְשׁ אֶת-יְהוָה; וַיֵּשְׁבוּ,
לִפְנֵי. {ס}
- 1 And it came to pass in the seventh year,
in the fifth month, the tenth day of the
month, that certain of the elders of Israel
came to inquire of the LORD, and sat
before me. {S}
- ב וַיְהִי דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר.
ג בֶּן-אָדָם, דַּבֵּר אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה,
הַלְדַרְשׁ אֹתִי, אַתֶּם בָּאִים : חִי-אֲנִי
אִם-אֲדַרְשׁ לָכֶם, נָא אֲדֹנָי יְהוָה.
- 2 And the word of the LORD came unto
me, saying:
3 'Son of man, speak unto the elders of
Israel, and say unto them: Thus saith the
Lord GOD: Are ye come to inquire of Me?
As I live, saith the Lord GOD, I will not be
inquired of by you.

ד וְהִתְשַׁפֵּט אֹתָם, הִתְשַׁפֹּט בְּךָ-
אָדָם: אֶת-תּוֹעֵבֹת אֲבוֹתָם,
הוֹדִיעָם.

4 Wilt thou judge them, son of man, wilt thou judge them? cause them to know the abominations of their fathers;

ה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם, כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי
יְהוָה, בַּיּוֹם בָּחָרִי בְּיִשְׂרָאֵל, וְאִשָּׁא
יָדַי לְזָרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם; וְאִשָּׁא יָדַי לָהֶם
לֵאמֹר, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

5 and say unto them: Thus saith the Lord GOD: In the day when I chose Israel, and lifted up My hand unto the seed of the house of Jacob, and made Myself known unto them in the land of Egypt, when I lifted up My hand unto them, saying: I am the LORD your God;

ו בַּיּוֹם הַהוּא, נִשְׂאֵתִי יָדַי לָהֶם,
לְהוֹצִיאָם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֶל-אֶרֶץ
אֲשֶׁר-תִּרְתִּי לָהֶם, זֹבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ--
צְבִי הִיא, לְכָל-הָאֲרָצוֹת.

6 in that day I lifted up My hand unto them, to bring them forth out of the land of Egypt into a land that I had sought out for them, flowing with milk and honey, which is the beauty of all lands;

ז וְאָמַר אֲלֵיהֶם, אִישׁ שְׂקוּצֵי
עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ, וּבְגִלּוּלֵי
מִצְרַיִם, אַל-תִּטְמְאוּ:
אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

7 and I said unto them: Cast ye away every man the detestable things of his eyes, and defile not yourselves with the idols of Egypt; I am the LORD your God.

ח וַיִּמְרוּ-בִי, וְלֹא אָבוּ לִשְׁמַע אֵלַי--
אִישׁ אֶת-שְׂקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא
הִשְׁלִיכוּ, וְאֶת-גִּלּוּלֵי מִצְרַיִם לֹא
עָזְבוּ; וְאָמַר לְשַׁפֵּד חַמְתִּי עֲלֵיהֶם,
לְכָלֹת אַפִּי בָהֶם, בְּתוֹךְ, אֶרֶץ
מִצְרַיִם.

8 But they rebelled against Me, and would not hearken unto Me; they did not every man cast away the detestable things of their eyes, neither did they forsake the idols of Egypt; then I said I would pour out My fury upon them, to spend My anger upon them in the midst of the land of Egypt.

ט וְאֶעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי, לְבַלְתִּי הַחַל
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הֵמָּה בְּתוֹכָם--
אֲשֶׁר נֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם,
לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

9 But I wrought for My name's sake, that it should not be profaned in the sight of the nations, among whom they were, in whose sight I made Myself known unto them, so as to bring them forth out of the land of Egypt.

י וְאוֹצִיאָם, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם;
וְאֲבִיאָם, אֶל-הַמִּדְבָּר.

10 So I caused them to go forth out of the land of Egypt, and brought them into the wilderness.